

ЗЕМЛЕДЪЛСКИ ГЛАСЪ

Седмичникът на сдружени земеделци от Варненски окръг

Урежда Редакционен Комитет
Редакция: ул. Чирпанска 7 — Варна.Абонаменти: за година 60 лева, за странство 120 лева.
За обявления по споразумение.
Отдаден брой 1 лев.

† Ал. Стамболийски

Водачи и последователи

Идеят на най-голямата обществена сила в България — В.З. Н. Съюз сж вече възприети не само от трудиците се селени земеделски народ, но и от голъми брой интелегентни сили боравящи въ различни отрасли на науката и производството. Това говори, че съюзният идеи съдържат достатъчно правота, за да зовът на борба за хлъбъ и свобода най-дейните сили на нацията. Това показва, че въ страната съществуват благоприятни условия за процъпяване на земеделските идеи. А най-радостният факт е, че спасителният аграрни реформи и стопанско-икономическата политика на съюза се тачи и търси от народа. И от тук се явява необходимостта да си отговорим на въпроса: Какви тръбна да бъдат земеделските водачи и тяхните последователи — сдружените земеделци? Истина е, че разнот на всъка идеи е въ зависимост от умственото и нравствено състояние на нейните представители. Създателите на съюза бяха действително просветени и изпълнени съ нравствена чистота хора.

Сжко така е известно, че на чело и на най-демократичните организации, какъвто е и земеделски съюз, застават откъдни личности, които съ своите знания и сили оформяват и оживотворяват идеите, въ името на който живеят обществената организация. Затова водачите въ върховните съюзни институти въ окръга или околията ще тръбна да бъдат съ солидни и широки познания по голъмите народни и държавни въпроси; да бъдат идеалисти, безкористни, строго последователни въ идеите, честни, дейни и смели въ борбата. Само такива водачи ще засилват борческия дух на организацията и гласкат великото съюзно дѣло, къмъ успѣхъ. Само такива народни спове ще устояват интересит на държавата и движат прогреса на нацията.

Полицейскит преследвания, лишания и безбройните неприятности, които съжителствуват въ-

кога водачит сж оредство за казаване тѣхният духъ и за проверка на тѣхната устойчивост. Страхливитъ, безхарактернитъ, непоследователнитъ, мокушавитъ и негоднитъ водачи, капятъ като гняли круши още въ първият мигъ на неравната борба, а въ страшнитъ моменти, които преживява организацията останатъ само истинскитъ борци.

Подобнитъ десертъори, които винаги сж се клатушкали или пъкъ сж роби на своето спокойствие и груби смѣтки заслужаватъ наградата: презрение! Въха времена, когато един отъ тѣзи „герои“ наричаха сдруженитъ земеделци разбойници, а други правиха ориентировачни екскурзии до Стара Загора, оплъчваха се противъ политиката на Стамболийски, следъ това за нея, по после водиха пазарлъкъ за депутатски мѣста съ г. Марко Турлаковъ, наново хлопаха при г. Драгиева и следъ безконечно скитане, като блудиятъ синъ се завръщатъ и съ Вожия милостъ деклариратъ върнопопачество, предъ Врабча. Какви жалки хора, които и днесъ иматъ претенциитъ за водачи! Има ли по голъма непоследователностъ отъ тази? Кой не познава тѣзи страхливи десертъори? Кой ще имъ вѣрва? Но ако има късопаметни, които да имъ даватъ вѣра, то и единитъ и другитъ скоро ще си разбиятъ главитъ въ грубата действителностъ на живота, който търпи само последователнитъ и устойчивитъ хора.

Нека да се запомни, че сдруженитъ земеделци държатъ смѣтка за всички свои дѣтели за настоящитъ, които последнатъ сж на нелси за съюзното единство съ своитъ клатушкани въ всѣкога могатъ да пратятъ негоднитъ на бунцието.

Истинскитъ сдружени земеделци — носители на съюзниятъ идеи и следващи своитъ достойни избраници, сж съ здравъ моралъ и естественъ разумъ. Съ солидно възпитание и чувство на отговорностъ предъ държавата, идеитъ и бждинитъ поколѣния.

Мусубейски

Димитър Христовъ

Долю репарациитъ!

Репарационния въпросъ е отъ голъмо политическо и стопанско значение за страната ни. Всички обществени среди, всички културни и политически организации и корпорации, отъ крайната лѣвица до крайната дѣспина сж единодушни по тоя кардиналенъ въпросъ, а именно: че репарациитъ сж една непоносима тежестъ и че е крайно време да наложатъ на държавитъ отъ Европейския аеронавтъ, че не могатъ да плащатъ

„Долю репарациитъ“ е единъ по-нелителенъ, общенароденъ повикъ, който се носи отъ палатка на палатка, отъ село на село, отъ градъ на градъ — въ цѣла България. „Долю репарациитъ“ е лозунгъ, който обединява и сплитва цѣлкупния български народъ, безъ разлика на партия, класи и съсловия, особено днесъ, когато страната ни я сполетъ едно незапомнено до сега народно бедствие, загубитъ отъ ковто възлизатъ на нѣколко милиарда.

Въпреки всичко това България плаща и ще плаща репарации, защото, управляващитъ среди отъ демократическия съговоръ не сж поддигнали и не мислятъ да подвигнатъ тоя въпросъ тажъ, кждето е нужно.

И въ единъ моментъ, когато цѣла български народъ изнемогна подъ ударитъ на една страшна и непоносима стопанска и парична криза, бившъ 9-то юнски министъръ съобщава въ българския парламентъ за наличието на единъ документъ, изходящъ отъ обществото на народитъ, въ който то — О. Н. — изказва своето съжаление, за гдето правителството не е правило достатъчно за отсрочка на репарационнитъ плащания следъ 9-и юни.

Въ единъ моментъ, когато стопанската криза вилѣе, бушува на джъжъ и на ширъ по цѣлата страна другъ „9-то юнски герой“ по настоятелъ министъръ, неданна, предъ варненското гражданство, заяви, че България трѣбна да плаща репарационнитъ си задължения, защото въ противенъ случай европеекитъ държави ще помислятъ, че сме фалирала държавна и нѣма да ни дадатъ заемъ.

И само нѣколко дни преди да почне сериатъ отъ земетръси, които преобрънаха плодородна Тракия въ развалини, м-ръ председатели въ пререканията съ секретаря на обществена му партия г. Данаиловъ по поводъ разискванията на протокола по заемъ, заявилъ отъ висотата на положението си, че той Личевъ, като министъръ не може да повдига въпроса за репарациитъ.

Коментарии на горнитъ факти сж излишни — останаве на читателитъ сами да ги направятъ. Ще се задоволимъ само да отпразнимъ на г. Личевъ и колежитъ му въпроса: Та кога г. Личевъ ще повдигне този въпросъ, когато не е вече министъръ ли и ако всички негови замѣстници следватъ логиката му — че тѣ като министри не могатъ да повдигнатъ въпроса за отсрочка и намаляване на репарациитъ, то не се ли движатъ България подъ знака на една неизбѣжна фаталностъ?

Вѣрно е, че повдигането на този въпросъ ще предизвика, може би, кабинетна криза; но тогава, когато цѣла български народъ, безъ изключение заявява, че не може да понесе репарационнитъ тежести и че безъ тѣхъ данъчното бремене му е непоносимо тежко, то правителството нѣмо риска да напусне властта ще трѣбна да иска отсрочка и намаляване на репарациитъ.

Нека то знае, че народа се е сплиталъ и обединилъ въ името на лозунга „Долю репарациитъ“, който лозунгъ не е нито партисенъ, нито съсловенъ, нито пъкъ класовъ, а е лозунгъ на цѣлкупния български народъ. Нека сжко така правителството знае, че ако то продължава да не хвае по този голъмъ и съдобенъ за страната ни въпросъ, то така сплитания и обединенъ българ-

ски народъ подъ надъ партийното знаме „Долю репарациитъ“ ще дигне ново знаме „Долю правителството“.

Речъ произнесени отъ Провадийски народенъ представителъ Добри Даскаловъ въ комисията по законопроектъ за измѣнение и допълнение закона за селско-стопанско настѣпване на бежанцитъ

Г. г. народни представители! Войнитъ създадохъ много нещастия, а най-вече за бедна и малка България. Следъ 1912 г., както е известно на всички ви, много наши българци отъ завсетата Източна Тракия дойдоха въ България да памрятъ убѣжаше. И тя хора отъ 1912 до 1920 г., докато се създаде единъ законъ за тѣхъ, бѣха почти подхвърлени тукъ-тамъ, за да могатъ да възкаратъ своето препитание. Вие знаете, че, когато дойдоха тия бѣжанци, бѣха настанени най-вече въ Бургаско, и Свиленградско. Почеке отъ 2—3 хиляди семейства бѣха настанени тамъ въ повече отъ 22 чифлици. Тогавашното правителство трѣбваше да се погрижи за туй тежко тѣхно положение и да намъри единъ изходъ. Бѣжанцитъ чакаха съ нетѣрпение; тѣхнитъ багажи бѣха почти готови, за да се върнатъ въ своитъ огнища. Обаче договоритъ — нещастие то за България — както казахъ, заставаха тия хора да останатъ пакъ въ тежестъ на България. Тогавашното правителство бѣ създадо единъ законъ, въ чл. 3 алинея първа на който се казва: „земя за обработване (ниви, ливади, лозя, градини и др.), най-много до 60 декара въ полскитъ мѣста, до 80 декара въ полупланинскитъ и до 120 декара въ чисто планинскитъ и то споредъ видоветъ култури, разполагаемата въ дадена мѣстностъ за раздѣлане земя и плодovitостта на почвата“. Този законъ бѣше създаденъ съ огледъ да може да задоволи нуждитъ на това население, защото съ 40 декара земя единъ бѣжанецъ, който не е обзавелъ никакво стопанство, нѣма нищо, не може да се препитаватъ и то въ едно таква мѣсто, което съвършено е неплодородно. Затова именно законодателъ тогава е раздѣлялъ мѣстата на три категории, като е постановилъ, че се отпускатъ: до 50 декара въ полскитъ мѣста, до 80 декара въ полупланинскитъ мѣста и до 120 декара въ чисто планинскитъ мѣста, пѣбчливитъ, чаклеститъ, кждето нѣма никакво плодородие.

Презъ 1924 г., обаче, съ законъ за труднитъ земеделски стопанства, публикуванъ въ „Държавенъ вестникъ“, бр. 97, отъ 1 августъ 1924 г., се измѣни този законъ отъ стария законъ. Въ чл. 13 на новия законъ членъ за труднитъ земеделски стопанства се казва: „Въщото пространство земя за всѣки, който, поотѣдно взето, се оземля-

ва или дооземлява, въ зависимост от характера на земята, която му се дава, и условията на района, въ който се извършва оземляването. Не може да надхване 60 декара. Не след дълго време, обаче, през 1926 г., и този законът се изменя и съгласно селско-стопанско настаняване на бѣжанците, публикуванъ въ „Държавен вестник“, бр. 213, от 18 декември 1926 г., който е въ сила и досега. Според този законъ отпускат се средно 40 дек., а най-много до 50 декара.

Знае, вие сами, г. г. народни представители отъ болшинството, ако се възражат, че съ 40 декара земя, а най-много съ 50 декара земя не може да се работи и земедѣлното да бѣде доходно. И мене много ме радва, че отъ мотивитъ къмъ настоящия законопроектъ, който е сложенъ въ разглеждане сега, се вижда, че вие, г. г. отъ болшинството, сте се възражали, че законътъ, създаденъ въ 1920 г., е несправедливъ. Въ мотивитъ къмъ настоящия законопроектъ се казва: „Въ едногодишното прилагане на закона се оказа, обаче, че въ много работи предвидениятъ размеръ отъ 40 декара, даже и максималниятъ отъ 50 декара не е достатъченъ, за да осигури напълно препитието на едно обикновено семейство. Такива, населени мѣста има въ Овчеградска, Елховска, Карнобатска, Анхиалска и други околии. Почвата на тия села е плитка, чакълеста и малодоходна, поради което 40—50 декара земя не е достатъчна“ и пр.

Ние нѣмаме нищо противъ изменението на чл. 36 отъ закона за селско-стопанско настаняване на бѣжанците, защото ние самитъ преди година още сме създали такъвъ законъ, за да можемъ горе-долу да помогнемъ на ония нещастници, които съ дошли въ нашата страна.

Наредъ съ тѣя работи, обаче, и азъ, като г. Државникъ, не мога да не спомена, че при оземляването на бѣжанците трѣбва да се държи смѣтка и за мѣстното население, защото законитъ еднакво се отнасятъ и за него. Вие знаете, г. г. народни представители, какъ сѫ тачени и пазени отъ населението селскитъ мѣри и поля, какъ за една бразда то е правило годѣми въпроси и не е допущало да се загравна отъ селскитъ мѣри и поля, и по такъвъ начинъ тѣ сѫ могли да се запазятъ. Има и много случаи при сегашното оземляване, когато хора отъ мѣстното население не сѫ се оземлявали съ по 20, даже и по малко декара земя. Затова азъ моля, при приемането на този законъ, да се държи смѣтка и за малоземелнитъ и безземелнитъ мѣстни жители на селата, и тѣ да могатъ да се ползватъ отъ този законъ.

Вие знаете, г. г. народни представители, какъ се мича да преслушаватъ блатата, за изкореняване заклещенитъ гори, да ги изключватъ отъ обекта на горитъ, да създаватъ поминѣкъ на населението и затова мисля, че не е хубаво, не е и справедливо да се пренебрегва това население, да не се обръща внимание и на него. При тѣзи оземлявания вие сигурно знаете — сега е случай да се спомена — че бригадитъ които сѫ отивали по селата, сѫ посегнали даже на училищнитъ нави, не сѫ гледали кой мѣста сѫ мѣри, и затова има сума пропуски въ Дирекцията на т. в. с. за училищни нави, които сѫ загравени и раздадени на безземелнитъ. Ние не можемъ, г. г. народни представители, да не фиксираме, доколко декара

най-много може да се даватъ. Ако не се опредѣли въ законопроекта колко земя ще се дава, може да станатъ пѣкни злоупотреби и възможно е да се дава повече земя, особено въ полскитъ мѣста, които сѫ първа категория.

СТОПАНСКИ ОТДѢЛЪ ПЧЕЛАТА

Зима е. Въ хиляди дѣсечки къшачки почиватъ хиляди трудолюбиви душици, които при цѣряна пролѣтъ лѣтъ на животворното същностъ ще забръчатъ и лѣтнатъ благоуханитъ радни пролѣтни цѣтѣнца да търсятъ нектаръ. Сега почитатъ тѣ, защото ги чакатъ непосилнитъ труде.

Природата, посредствомъ цѣтѣта, презъ пролѣтъта ни дава граматно количество нектаръ. Но какъвъ изкуственъ начинъ не можемо го ползуи. За тая целъ сѫ пригодени само пчелитъ, които го преработватъ въ медъ. И кой не е вкусилъ отъ него. А за отглеждането на пчелата е пѣтребно силно умѣние и съвсемъ малко материални средства. Но тая начинъ вѣй ще преработе онова което природата отдѣля както росата, което за едно дѣло време се изпарява, ако не е прибрано. Тия ни го дава безплатно. Нека се готвимъ съ нашата армия отъ пчели и ги пустимъ на беридба, когато нектаръ е вече по цѣтѣта.

Какво е пѣтребно да знаемъ? Много души сѫ ония които само сѫ виждали кошеричката — хубавитъ дѣсечки къшачка — въ които живѣятъ пчелитъ и сѫ вкусили може би нѣкога, като болни, лѣжачка медъ. А всички иматъ възможностъ да отдѣлятъ само нѣколко кв. м. мѣсто въ градинитъ си за да настанятъ своитъ пчели. Тѣ наредъ съ мравкитъ, живѣятъ на обществено по-разумно отъ човѣшкото дори! Труда въ тѣхъ се разпредѣля равномерно, не се заставяватъ съ властъ да изпълняватъ своитъ обязанности. Тамъ всѣки знае своята работа и я върши по свои воля и то така усладено, че когато човѣкъ ги наблюдава добре, страства въ животъ имъ и се възхищава и мимуласа отъ тѣхъ така, че става годенъ за по-усиленъ трудъ.

Рода се предълага само отъ една пчела, която снася еднакъ видими яйца отъ които се развиватъ малки чарвейчета, които следъ като се превръщатъ на какавиди ставатъ сѣмшиски пчели. Нѣкои отъ сѣмшитъ яйца презъ пролѣтъта се отглеждатъ въ по-широки килийки и ставатъ по-големѣ пчели съ по-големѣ глави и по-широко коремче. Това сѫ мѣжки пчели наречени **търтеи**. Първитъ сѫ по-дребнитъ и не проявяватъ никакви полови чувства. Тѣ сѫ сѣмшата, тѣ сѫ ценната въ кошера. Тѣ носятъ нектаръ и го обръщатъ въ медъ. Всѣки кошеръ има само по една пчела по-големѣ отъ всички други, съ дълго коремче. — Това е майката на цѣлия кошеръ — **царицата**. Само тя е женка.

Сега всички останали живи отъ непосилния трудъ презъ лѣтото, сѫ се прибрали къмъ средата на кошера около царицата и така по възсѣмнитъ пъти прекриватъ студената зима въ едно полусънно състояние. При по-топло време се хранятъ съ меда събранъ презъ лѣтото, а при голѣмъ студъ не се движатъ и не обичатъ да бѣдатъ тревожени. Така ще чакатъ пролѣтъта, за да се понесетъ съ свѣтлостна бързина по дърветъ и тревъ, за да ги донесетъ сладкия нектаръ. А до тогава нѣй трѣбва да се подготвятъ и създа-

дежъ при нашитъ стопанства по-нѣколко пчели семейства и заради удобствата, които сме създали и грижѣтъ, които ще полагаме по тѣхъ ще си преработятъ петдесетъ пати по-големъ наемъ, отъ колкото да сме сторили въ града къща и сѣмне да се разпаряватъ съ полудейски органи за събиране наема!

А какво Ви трѣбва?

— Да си отговорите на следнитъ въпроси:

1. Какво е количеството на цѣтѣта около мѣстото, където искате да сложите пчелитъ си, на едно разстояние 5 кв. м. наоколо.
2. Има ли вода много наблизо и то така, че да може да каца пчела и да се пия.
3. Да нѣма въздушно течение — постояненъ вѣтеръ, особено северния.
4. Прочетете дали сѫ изрѣбени тамъ нѣкога стара система кошери.
5. Тако ли е отъ всѣкакви тропи — сътресение.
6. Да нѣма пушеци отъ димъ и др. мръсотии.
7. Да се скрива рано росата.
8. Първиятъ слънчевъ лѣтъ да огрѣва мѣстото.

9. Имате ли достатъчно любовъ къмъ работата си и не ви ли минава лесно мѣрака.

Ако, драги чататели, това е така, макаръ и безъ много материални средства, ела следъ мѣлъ и ти ще имашъ отличенъ пчеливъ и ще си творещъ въ своята работа. Ти ще изпиташъ най-висшата наслада, наслада на човѣкъ годенъ да живѣе. Ти ще имашъ хиляди учители, защото всѣка една отъ тия душици е великъ учителъ. Ти ще имашъ възможностъ да научишъ това което никъде отъ нѣкъ не би могълъ да намеришъ. Ела, ти ще възвѣстъшъ въ новъ миръ, който ще запълни една празнота въ твоя животъ и ще ти дава празнично настроение на душата.

Заемаме отъ в. „Буба“ бр. 1.

Варненски общин. театъръ Червената мелница

Последната преса, която постави общинския театъръ бѣ „Червената мелница“ отъ Фр. Молнаръ.

Авторъ съ единъ въкъ похватъ ни рисува, чрезъ редица символи, покаяната, която влиае при днешната цивилизация.

Свѣтътъ е една голѣма машина — една голѣма мелница, въ която и най-правствено чистата душа би се развратила.

Действото се развива въ дѣното на Ада. Тамъ архидяволътъ, следъ упоритъ трудъ е изобрѣтилъ машинъ, която въ половинъ часъ може да разврати и най-правствения човѣкъ. Прави впечатление на публиката, че г-нъ Трандафиловъ особено добре е изучилъ ролята си, която изпълнява съ похвална вѣщина. Г-нъ Ангелъ Тодоровъ добре играе ролята на човѣкъ трѣгналъ по наклонната плоскостъ въ живота, който въ последнитъ моментъ, предъ понатѣлото „майка“, налучва моралнитъ пактъ въ живота.

Презъ цѣлата игра явствува, че всѣки артистъ сѫ употребили максимумъ старания, за да дадатъ една издържана игра и представителъ истинската стойностъ на пиесата.

Такива пиеси и подобно старание заслужаватъ много повече грижи отъ общинската управа.

Печат. „Войнаковъ“ — Варна

Адвокатъ Параскевъ Поповъ
Варна, ул. Плъвенска № 12
Защита предъ всички сѣдилища въ Царството.

Само за 2500 лева грамофонъ „PATE“
малко употребяванъ, при хубава мембрана съ сапфиръ и 10 плочи съ отбрани пѣсни и хумористики. се **ПРОДАВА ОТЪ НУЖДА.**
Много удобенъ за употребление, понеже не е съ игла, която се сменява на всѣка пѣсень.
Справка редакцията — Варна.

ДНЕВНИ

ОБЪВРЕНИЕ. Въ нѣдѣля на 13 т. м. Варнен. градска земледѣлска дружба свикава своитъ членове и съмишленници на събрание въ сладкарницата „Лилия“ съ важень дѣновень редъ.

Вестникъ „Земледѣлски Гласъ“ се посреща съчувствено и ежедневно печели все по-вече привърженици средъ земледѣлския народъ и гражданството. Ние молиме нашитъ приятели да съдействуватъ за още по-широкото му разпространение.

Въ гр. Варна вестника се продава въ всички вестникопродавски будки и въ агенция „Курьеръ“ на Мусалата.

ПРЕЗЪ миналата 1926/1927 учебна година въ държавата е имало всичко 4192 основни училища — 3892 селски и 300 градски, съ учители въ градоветъ 1618 и въ селата 10380. Всичкиятъ ученици въ основнитъ училища сѫ били 405684.

МИНИСТРЪ Молдовъ пакъ щѣлъ да замине въ командировка за Женевъ, а подиръ това за Парижъ и Лондонъ.

ТИИ дни щѣлъ да излезе указъ за назначаване тричленна комисия на VI районно мѣстото въ София, което беше опозиционно.

ИПОТЕКАРНАТА банка отъ 10 т. м. почна да приема заявления за отпускане на заеми.

ОБЪЮЗЪТЪ на кооперациитъ въ България е отпразвилъ позвъ до международния съюзъ на кооперациитъ Въ този позвъ се казва, че 237 кооперации сѫ пострадали отъ землетресението. Загубитъ на кооперациитъ възлизатъ на 200 милиона лева. А личнитъ загуби на кооператоритъ възлизатъ на 700 милиона лева.

ПРЕЗЪ 1927 г. отъ България е изнесено деверно граве — 559984 игр. на стойностъ 5175400 л.

СВИКАНАТА завчера конференция отъ Варнен. търгов. камера е взела решение противъ исканиятъ мораториумъ.

АРТИСТИТЪ отъ народния театъръ до сега сѫ внесли 127180 лева и продължаватъ да работятъ за увеличение на помощтъ.

БРАЗИЛИЯ отказала да стане отново членъ на О. Н.

ОБЪОЩАВА се че французкитъ представители били съгласни да се отсрочатъ репарациитъ, безъ да се изменя договора за миръ.

На 9 т. м. заминаха за Чехия 35 души, избраници на Б. З. Н. С. на чело съ секретаря на Бюро Г-нъ Георги Йордановъ, редактора на в. „Земледѣлско знаме“. Христо Чолаковъ, Народнитъ представители Димитър Гичевъ, Александръ Радоловъ, Георги Маркиновъ др.

Четете и разпространявайте в. Землед. гласъ.